SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

Săptămîna viitoare își deschid porțile taberele de aviație

LA „ȘCOALA CURAJULUI" — TINERI ÎN UNIFORME DE CULOAREA CERULUI

Evenimentul este așteptat cu emoție. De săptămîna care vine și în perioada următoare peste 2 000 de tineri, băieți și fete, elevi din licee și școli similare, vor îmbrăca uniformele de culoarea cerului, avînd prins pe piept, în dreptul inimii, ecusonul cu aripi, ținuta formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, ținuta taberelor de instruire aviatică, organizate de C.C. al U.T.C. și federația de specialitate, în 13 județe ale țării. Peste 2 000 de tineri își vor începe ucenicia într-unul din cele mai frumoase sporturi, o „școală a curajului", a educației patriotice, în spiritul muncii și al disciplinei. Cum ați pregătit această acțiune înscrisă și ea sub mobilizatorul generic al Daciadei ? Ne răspund :

● Ing. **Nicolae Conțu**, maestru al sportului, comandantul aeroclubului „Mircea Zorileanu" din Brașov: „Ne mai despart puține zile de clipa cînd pe catargurile aeroclubului de la Ghimbav vor fi înălțate drapelul tricolor și cel aviatic, semnul deschiderii taberelor cu specific aeronautic, de parașutism și zbor cu motor. Toate preparativele au fost încheiate: avem condiții confortabile de cazare, asigurate în colaborare cu Comitetul județean U.T.C., sălile de studii își așteaptă elevii și — nu este o figură de stil — haina florală a aeroclubului este, parcă, mai frumoasă ca altădată, firește, tot prin grija iubitorilor zborului. Materialul volant este și el pregătit. Ceea ce aș vrea să subliniez dincolo de aceste amănunte este faptul că ne așteaptă — pe noi și pe elevi — o muncă intensă, grea, plină de răspundere, dar minunat de frumoasă. După o perioadă de instruire la sol, sportivă și de specialitate și, nu în ultimul plan, de educație aviatică, vom începe zborurile. Avem de executat sute de lansări cu parașuta, mii de decolări și aterizări cu avionul. Dar ne vom strădui să ne achităm exemplar de aceste sarcini".

● **Irinel Leonte**, secretar al Comitetului județean U.T.C. Iași: „Aeroclubul Moldova din Iași va găzdui în această vară nu mai puțin de patru serii de tineri în tabăra de parașutism de turn din grădina Copoului, parașutismul de aeronavă pe aerodromul sportiv și două serii de aspiranți la brevetul de pilot planorist. Îndeplinirea în bune condiții a acestor sarcini constituie o preocupare deosebită a Comitetului județean U.T.C. S-a desfășurat, în acest sens, o amplă muncă de pregătire preliminară a viitorilor aviatori sportivi, în cadrul aerocercurilor care funcționează în licee și școli, s-a făcut selecția celor cu aptitudini deosebite pentru aceste sporturi, astfel că este așteptată cu emoție ziua deschiderii oficiale. De altfel, numeroși dintre viitorii elevi ai „școlii curajului" au și făcut cunoștință cu turnul de parașutism — de la deschiderea sezonului au fost executate aici peste 800 de salturi — au luat contact cu aerodromul. Există o bună colaborare între noi și personalul aeroclubului, un colectiv inimos, cu o înaltă pregătire de specialitate — comandant Valentin Aftanasiu. Gazda taberelor de aviație va fi Liceul de construcții nr. 1, o gazdă primitoare și gata să ne dea tot concursul pentru succesul deplin al acțiunii".

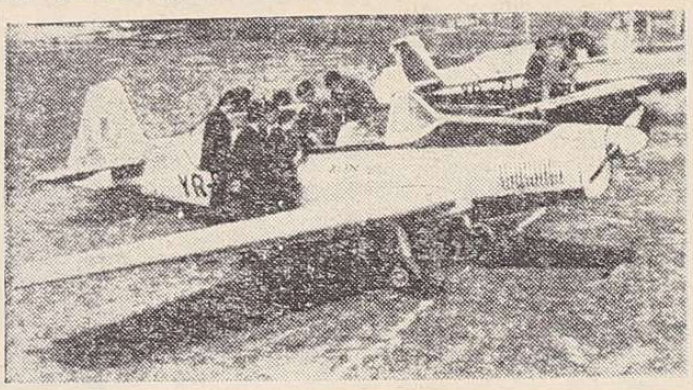

În aeroclubul „Aurel Vlaicu" București, aspiranții la brevetul de pilot fac prima cunoștință cu aparatele de zburat.

● **Gheorghe Pîrvan**, șeful detașamentului de parașutism din aeroclubul „Aurel Vlaicu", București.: „Taberele de aviație, organizate de către C.C. al U.T.C. și federația noastră de specialitate, aduc în fiecare an un plus de tinerețe și entuziasm în viața de aerodrom. De aceea, pentru noi, cadrele chemate să asigurăm pregătirea și educarea acestor tineri, startul acțiunii constituie un eveniment deosebit. Anul acesta, ei înscriindu-se sub genericul competiției naționale Daciada, capătă o importanță aparte. Așteptăm pe viitorii noștri elevi cu o excelentă dotare tehnică, la care vom adăuga toată priceperea noastră în a le îndruma pașii într-un sport pe cît de greu pe atît de frumos. Ni se vor cere : muncă, multă dăruire și perseverență, o disciplină ireproșabilă".

● **Ion Dragon**, comandantul aeroclubului „Someșul" din Cluj-Napoca : „Aeroclubul nostru trăiește zilele unei activități intense, beneficiind de condiții atmosferice prielnice zborului și de o afluență mare de tineri la turnul de parașutism. Un singur exemplu este edificator: de la începutul sezonului au fost efectuate peste 3 600 de lansări din turnul de parașutism. Cît despre taberele cu profil aviatic, care urmează să fie organizate de către C.C. al U.T..C și în aeroclubul nostru, știm că startul se apropie dar, din păcate, Comitetul județean U.T.C., care se ocupă cu pregătirea prealabilă și selecționarea tinerilor pentru aceste discipline, nu a luat încă legătura cu noi, în acest sens...".

★

Așadar, multe pregătiri menite să asigure deschiderii și desfășurării acestei acțiuni condiții cît mai bune, dar și rămîneri în urmă. Sperăm, însă, că timpul care a mai rămas va fi folosit din plin pentru ultimele retușuri, în așa fel încît, la termenele stabilite, să se poată spune răspicat: „Liber la decolare !"

Viorel TONCEANU

BĂIEȚII DE LA „ARO" ȘI ASPIRAȚIILE LOR SPORTIVE

Atrași prin natura meseriei lor de evoluția procesului tehnologic al motoarelor, numeroși tineri de la întreprinderea mecanică „Muscelul" Cîmpulung își petrec timpul liber practicînd disciplinele sportive legate nemijlocit de tehnica aplicativă. Astfel, aici au luat ființă — de mai mult sau mai puțin timp — secții de radio-amatori, motociclism, automobilism și carting. Antrenorii, instructorii și sportivii, sprijiniți și de conducerea întreprinderii (director — **Victor Naghi**), au găsit soluții economicoase pentru autodotarea secțiilor respective cu materialele și echipamentul strict necesar.

Beneficiind de condiții corespunzătoare de pregătire, o serie de sportivi s-au afirmat în arena competițională. Anul trecut, ing. **Teodor Dan-Enescu**, inițiatorul secției de radio-amatori, a cucerit titlul de campion republican la U.K.W., iar electricienii **Ion Pristaru, Ion Dumitrescu**, precum și elevii **Fiorin Chelu** și **Gabriel Neguș** și-au obținut autorizația de radio-amatori, emisie-recepție, făcîndu-se remarcați în mai multe concursuri. De asemenea, deprinși de mici cu dificultățile traseelor de motocros, **Irimia Tase** (13 ani) și **Cristinel Toma** (16 ani) s-au numărat în actualul sezon printre principalii animatori ai curselor rezervate motoretelor „Mobra", iar mecanicul de întreținere **Cornel Băjan**, aflat în primul an de seniorat, a fost selecționat de cîteva ori în echipa reprezentativă de motocros. Inginerul **Teodor Birzu**, președintele secției moto, ne spunea cum a reușit antrenorul **Valeriu Milea**, în urma unor intense căutări, să mărească... cai putere la motoretele „Mobra", pe care le va pune la dispoziția celor mai talentați băieți de la Casa pionierilor și grupul școlar I.M.M. În sfîrșit, să menționăm că automobiliștii **Sebastian Miloiu, Ion Voican, Ștefan Pescaru** și **Constantin Ghinescu** au dominat proba începătorilor din cadrul „Raliului zăpezilor", pilotînd mașini cu marca întreprinderii „ARO", pregătite temeinic de ei și de instructorii lor. Nu sînt neglijați nici cei mai mici sportivi ai secției auto-carting (președinte — ing. **Aurel Nicolescu**), pentru ei realizîndu-se, cu posibilități proprii, 10 carturi după un proiect ingenios pus la punct de tehnicienii întreprinderii.

Faptele sportivilor asociației „Muscelul" (președinte — **Vasile Mihu**) ne-au convins că disciplinele tehnico-aplicative sînt aici la ele acasă.

Traian IOANIȚESCU

LA SINAIA, ÎNTRECERI ÎN... „SPORTUL PĂDURILOR"

Cărările de munte din împrejurimile Sinaiei, de la motelul Hanul Cerbului, găzduiesc — începînd de ieri pînă mîine la amiază — întrecerile unor competiții care și-au cîștigat tradiția și popularitatea. Este vorba de acțiunea organizată de A.S. I.T.B., reunind concursurile de orientare sportivă dotate cu Cupa U.G.S.R., Cupa C.S.M.B. și semnificativa „Cupă a Munților". De ciția ani acest eveniment grupează tot mai mulți iubitori ai „sportului pădurilor", cum este denumită orientarea sportivă, întrecerile prilejuind, pe lîngă o confruntare de ridicat nivel tehnic, cunoașterea unor locuri pitorești, organizarea unor acțiuni turistice și distractive. La actuala ediție participă reprezentanți din 25 de județe și municipiul București, printre care centre de prestigiu ca cele de la Ploiești, Cluj-Napoca, Tg. Mureș. Acțiunea este înscrisă în amplul program al competiției naționale „Daciada".

ANUNȚ

În perioada 17—25 iulie 1977 va avea loc examenul de admitere în treapta a 2-a (cl. XI) la Liceul de istorie-filologie din Predeal, la o clasă cu specializare instalații și construcții cu program de schi (16 locuri).

Informații la tel. 922/56198 — Predeal.

DANTELE, STELE, ȘI CASTELE

Tele cronica

Poate că, într-adevăr, cu o sută de Wimbledon-uri în spate, și alte 40 de „cupe", noi, oamenii, îmbătrînim... Firește, nu e cel mai trist sentiment. E chiar simpatic — dacă vrem s-o facem puțin pe nebunii și de ce n-am face-o ? Timpul, în trecerea lui, îmbătrînind și el, vi se pare mai rezonabil ? Aș ! — are și el aiurelile lui cu care nu se face deloc de rîs. E foarte simpatic să fii șui și să nu te faci de rîs...

Sîmbătă seară, un film englezesc ne propunea — nostim și cu tact — o imagine de certă filozofie : cum trece timpul la Wimbledon. Doamne și domnișoare jucau cîndva în rochii lungi și dantelate. Bărbații „țăcăneau" în pantaloni albi, impecabili. Mătușicile noastre lăcrămau văzînd-o pe Suzanne Lenglen. Era visul lor de tinerețe. Cine și-ar fi închipuit atunci cum va arăta chipul unei Virginia Wade? Bolboroseala aceea de vorbe întoarse spre ea însăși o desfigura. Betty Stove nu avea nici o grație, dar servea cu o mînă de fier. Vi le imaginați cumva în rochii cu volănașe ? Puși pe melancolie, cîntînd și noi ca negrul Sam din „Casablanca" melodia aceea „În trecerea timpului", revedeam și noi tinerețea noastră la Wimbledon și povesteam puștilor de 12 ani, fascinați de Borg, finala Smith — Năstase, din urmă cu o sută de ani : aia finală, copii !... Cine și-ar fi închipuit atunci că, doar peste jumătate deceniu, vom vedea o finală cu un singur stop în trei ore? A numărat cineva două „stopuri" între Connors și Borg ? Eu am văzut unul singur, în setul 4, pus de Connors, Borg rămînînd uimit. Ce căuta „stopul" între ei ? Între ei nu exista decît „tunul". Am văzut finala a doi „grei" care schimbau smashuri de pe fund, ca Foreman cu Clay directele la figură. Trei ore s-a căutat — și nu s-a găsit ! — knock-outul. Borg, pe fund, nu se mai apără. El a transformat linia aceea a bătrînilor țăcăniști într-o linie ofensivă. (Ștefan Georgescu cred că avea dreptate: angrenat în acest schimb de lovituri, Connors, probabil, n-a ales cea mai bună linie de joc. Dar care alta ?). Forța lui Borg ține de mașinile infernale. E valabil — dar lipsește sublimul. Un puști mi-a răspuns dur : nici nu mai e nevoie de el... Am încasat-o demn și i-am citit ce scrie dl. O. Merlin, în „Le Monde", imediat după Borg — Năstase (fie și la scorul de 3—0) : „Publicul de la Wimbledon, căruia îi place totuși să se distreze, se dă în vînt după Năstase, singurul veritabil artist al tenisului, ultimul temperament latin capabil să nu-i pese de premii pentru a face un gest teatral care-l amuză pe el înaintea tuturor"... Iar Ashe, tot acum, în plin turneu, chiar după furtunosul meci cu Pattison, susține că Năstase e un geniu, ba chiar „un Michelangelo al tenisului". Oricît nu-mi place să amestec borcanele, și nici unele „bancuri" ale lui Ilie, spuneți-mi ce artist vă vine în minte văzîndu-l pe Borg în joc ?

Încît, așa bătrîn și conservator, m-am așezat duminică să văd o finală de Cupă cum scrie la carte. Așa a și fost : o finală de Cupă încîntătoare, plină de peripeții, transmisă admirabil de Sebastian Borode, Cristian Țopescu și operatorii lor, cu ochii peste tot, de la Boldici la Igna. Maturizat și hîrșît în multe imagini, am deosebita plăcere să constat că de mult n-am avut „o linie" ca Donose — Balaci — Beldeanu. Drumul la Nicosia nu cade deloc rău. Cu o stăruință diabolică, destinul ne desemnează Spania ca sursă a insomniilor noastre în acest an fotbalistic. O vorbă de duh atrage atenția de multă vreme : „să nu-ți faci castele în Spania" — adică iluzii. Precis — nu e cazul nostru, nu sîntem noi oamenii iluziilor. Dau, deci, 10 castele în Spania pentru trei calificări sănătoase. Sau două. Sau una — mai cu seamă, una, suprema.

BELPHEGOR

DIALOG cu cititorii

DAN ALEXANDRESCU — Craiova. *„Am urmărit cu emoție finala Connors — Borg de la Wimbledon. Spun emoție, pentru că m-am gîndit tot timpul la Năstase. Am vrut să cîștige Connors, pentru ca să se rupă seria Borg. Am vrut ca învinsul lui Năstase (Connors) să cîștige, astfel încît cursa să continue. În fața televizorului am avut și adversari, care mergeau cu Borg. Spuneau că Borg e un jucător mai sigur și că merită victoria. Eu rămîn la părerea că Connors joacă mai mult tenis decît Borg. Mai mult decît atît, eu cred că perechea Năstase — Smith juca mai mult tenis decît ambii finaliști din acest an. Toți cei din fața televizorului ne-am contrazis mai bine de o oră, după ultima minge. Ce părere aveți dv. ?"*

Greu de răspuns, la o întrebare foarte interesantă, chiar dacă eliminăm subiectivismul dv. (și al nostru) în favoarea lui Năstase. Cred că tenisul lui Năstase și Smith a fost mai frumos decît cel al finaliștilor 1977. Semnatarul acestui dialog a avut prilejul de a urmări trei finale complete Smith — Năstase și, ca și dv., recenta finală Borg — Connors. Fiind în posesia fișelor complete a două finale, cu notarea tuturor mingilor jucate, ne vom permite să revenim mai pe larg. Deocamdată, în sprijinul ideii că tenisul lui Năstase și Smith era mai frumos să menționăm că în finala Borg — Connors sudezul a executat 11 voleuri cîștigătoare, iar Connors a reușit 25. La capitolul passing-shot-uri reușite, scorul e egal: 16—16. Într-un meci Smith — Năstase 1973, încheiat cu victoria la limită a celui dintîi (3—2), Smith a cîștigat 55 de puncte din voleu, față de cele 32 ale lui Năstase, în timp ce la capitolul passing-shot-urilor scorul a fost de 35—11 în favoarea campionului nostru. Plusul de dinamism este evident. Deocamdată atît. Vom reveni...

GHIȚĂ DOBRIAN — Satu Mare : *„După cum se știe, spectatorii sătmăreni sînt buni cunoscători și, în același timp, iubitori ai fotbalului frumos. Dovadă că au cîștigat și „Trofeul Petschovschi". Vreau să propun ca, pe lîngă acest trofeu, publicul cîștigător să devină, cu ajutorul F.R.F., gazdă a unor partide internaționale care să recompenseze această frumoasă atitudine față de fotbal. Dacă s-ar adopta această măsură, cred că publicul din toate orașele țării ar avea un stimulent în plus, știind că „Trofeul Petschovschi" i-ar aduce acasă un meci important, chiar dacă acest meci n-ar fi neapărat unul între reprezentativele A".*

O idee frumoasă, pe care o supunem atenției F.R.F. Este momentul ca tribuna sportivă să fie cinstită ca atare, cu atît mai mult cu cît, de foarte multe ori, calitatea jocului depinde și de respirația caldă a publicului.

MIHALY LASZLO — Comuna Lueta, județul Harghita : *„Urmăresc zilnic fotbalul de diverse categorii. Cred că arbitrajul deseori incorect duce la gesturi nesportive, care creează și o atmosferă nesănătoasă în tribună. Mă refer în primul rînd la Divizia C și la campionatul județean, unde arbitrii delegați nu cunosc regulamentul. Mai mult decît atît, ei permit orice echipelor care joacă acasă... Într-un meci din campionatul județean între formațiile Minerul din Lueta și Mureșul Suseni (la Suseni), arbitrul Lukacs din Odorheiul Secuiesc a dictat o lovitură liberă directă de la... 5—6 m de poartă. Cum se poate admite așa ceva?"*

Dacă a fost, într-adevăr, o lovitură liberă directă, această decizie depășește realmente orice imaginație. Nu ne rămîne decît consolarea că decizia a fost efectiv izolată. Problema rămîne, însă, în picioare.

LAURENȚIU NEAGU — Brașov. *„Vă rog să transmiteți felicitări fotbaliștilor Dudu Georgescu pentru faptul că a cucerit a doua oară „Gheata de aur".*

Dudu Georgescu vă mulțumește și ne scrie: „Vă rog să-i transmiteți suporterului meu din Brașov că îi promit 25 de goluri în campionatul următor, pentru a întrece recordul de 170 de goluri al lui Oblemenco. (A marcat pînă acum 136 — n.r.) Îl rog să mai fie convins că visul meu cel mare pentru această toamnă este UN GOL LA MADRID".

PETER FORIS — Miercurea Mirajului. *„Vă rog ca în limitele posibilităților de spațiu de care dispuneți să introduceți o rubrică de statistică. Aș propune ca să începeți, de pildă, cu evoluția recordurilor mondiale de la primele date și pînă astăzi, la săritura în înălțime. Deci, să începem cu 201 cm Horime (S.U.A.), 1912.05.18. și să încheiem cu 232 cm — Stones (S.U.A.) 1976..."*

Vom încerca să includem acest mic colț statistic, la răstimpuri. Partea interesantă a scrisorii dv., expediată la 9 iunie, este aceea că recordul lui Stones, unul dintre recordurile greu de doborît a și căzut între timp. În ceea ce ne privește, salutăm revanșa „ventralei" asupra „flop"-ului. Întotdeauna ne-au intrigat atleții care privesc stacheta cu spatele.

I. CH.